

vagy ujakra kívánja bizni a városi közigazgatás ellátását. És valamely város tsztváse-lő: karára a legnagyobb kitüntetés az, ha minél simábban folynak le a tsztviselő-választások, mert az egyhangú vélemény ki-alakulása azon ideális magaslatot jelenti, a-hol a város közönsége és tsztviselői kara kö-zöt a harmónia tökéletes, mert ez azt jelen-ti, hogy a város tsztviselői legalább is úgy végzik hivatali teendőiket, hogy a bírálata-ra egilletékesebb fórum: a közgyűlés vál-toztatásokat eszközölni nem kíván. És ha az egész tsztviselői karra nálunk ilyen egysé-ges vélemény nem alakulhat is ki, úgy érez-zük, hogy mindnyájunkra bizonyos fényt sugárcs és mindannyiunkat megnyugvással tölti a tudat, hogy van köztünk legalább egy tsztviselőtársunk, aki a mi megítélésünk szerint is, de a közgyűlés és a város egész kö-zönségének osztatlan bizalma és ragaszkodá-sa szerint méltó és érdemes arra a díszes pozí-cióra, melyet betölt és ez a tsztviselőtársunk, a ki vezérünk, a mi szeretett polgármeste-rünk: dr. Lázár György. *(Lelkes éljenzés.)*

Szeged város érdemes közgyűlése a tszt-viselőválasztás jogát mindenkor ezen hata-lo jelentőségéhez mért higgadsággal és be-s megfontolással akként gyakorolta, hogy a tsztviselői karnak sohasem kellett itani az ötletszerűen fölmerült kombiná-ciók, vagy egyes fölkinálkozók hangulatke-lők frázisai miatt egzisztenciális érdekeik szszembolásától, mert a tsztviselői kar év-izedek leszűródött tapasztalatai nyomán nagyon jól tudja, hogy jóakaratu és igaz-ságos bírák kezébe van letéve sorsának mér-lege, amely mérlegnek egyetlen mértéke: a tszta közérdek. De különösen mély hálával vagyunk eltelve Szeged város közgyűlése iránt azért, mert éppen ezen tapintatos és igazságos mérlegelése egyrészt a közérdek-nek, másrészt a tsztviselők egzisztenciális érdekeinek azt eredményezi, hogy e nagy vá-ros nagy tsztviselői karának a választás martiriumával nem kell megalkodnia, ha-nem a közhivatali tekintély integritásával, emelt fővel önérzettel tekinthet e nemes vá-ros közgyűlésének atyailag jó, elfogulatlanul tszta és igazságos határozata elé.

A mai tsztujító székek különös jelen-tőséget ad a közigazgatás közelfekvő reform-ja. Ennek a törvényhatósági városokra vo-natkozó tervezetét nem ismerjük ugyan, azonban illetékes helyen eddig elhangzott ös-szes nyilatkozatok azt a tendenciát árul-ják, hogy az eddigi választási rendszert a kinevezési rendszer fogja fölvaltani. Mint-hogy pedig a közigazgatási reformtörvény rendelkezésénél fogva hat éven belül okvet-lenül elkészül, lehetséges, hogy ez volt az utolsó tsztujító szék, amelyben a város kö-zönsége nagyhorderejű münicipális jogát gyakorolta s lehetséges, hogy ez a mai nap a város történetében valamikor történelmi nevezetességű dátumot jelöl meg.

Jelen ünnepélyes pillanat nem alkalmas annak bírálata-ra, vagy kritikai megjegyzé-sek tételére, hogy a tsztviselői kar nivójá-nak emelésére s ez által a közigazgatás ja-vítására a választási vagy kinevezési rend-szer nyújt-e biztosabb garanciákat? Egy azonban bizonyos, hogy akár kinevezés, akár választás útján töltik be a hivatalokat, jó közigazgatás csak olyan tsztviselői kartól várható, amely hivatása magaslatán áll, a mely megtudja érteni, hogy a közigazgatás nemcsak a törvény holt betűinek alkalmazá-sában s az akták sablonos elintézésében áll, hanem a közigazgatásnak az élet lüktetésé-hez és ezerféle kívánalmaihoz alkalmazkod-ni kell, a jó közigazgatásnak élni kell. A jó közigazgatási tsztviselőnek a nép barátjá-nak, tanítójának, orvosának, ügyvédjének, papjának kell lenni, akihez tanácsért, véde-lemért, helyzetének javításáért bizalommal, szeretettel és ragaszkodással fordul a város minden polgára. És ezen erkölcsi kapcsolat-lytán éreznie kell a város minden polgá-rnak, hogy valamennyiünket egyazon cél-lesit, buzdít és hevít, hogy a városunkat egygyá, hatalmassá és virágzóvá, lakosait boldoggá és elégedetté tegyük!

Ebben a munkában minden mellékgon-dolat nélkül haladva, a cél felé fogjunk ösz-sze mindazok, kik városunkat szeretjük s dolgozzunk a munka rozsdát nem fogó ne-mes eszközével, dolgozzunk kiapadhatatlan szorgalommal s ha kell, áldozatkészséggel, kerülve az ellentéteket, mely szétforgácsolja erőinket s keresve a megértés összetartó anyagát, akkor az eredmény nem maradhat el s magunk előtt láthatjuk nem utópisztikus ábránd, hanem éber szemünk előtt fejlődő valóság gyanánt — Nagy Szeged kiépülése-nek gyönyörű perspektíváját...

És ha majd később, korább egymás után visszavonulunk a közélet küzdteréről, meg-kapjuk önzetlen fáradozásaink legszebb ju-talmát, utódaink hálás elismerését, akik el-mondhatják rólunk: egész emberek voltak, kik megtették kötelességüket!

Isten áldása legyen a köz javára irá-nyuló minden munkánkon! *(Éljenzés és taps.)*

(A tsztelebéli tsztviselők.)

A tárgysorozat következő pontja a tsz-telebéli tsztviselők kinevezése volt. Tszte-lebéli főjegyzők lettek: Becsey Károly dr., Kószó István dr., Kovács János, Ujj József dr., Végman Ferenc dr. Tsztelebéli taná-csok: Gerencsér László, Ivánkovits Sándor dr., Konez Antal, Pillich Kálmán, Zombory Antal. Tsztelebéli tszti főügyészek: Cserő Ede dr., Dobay Gyula dr., Gerle Imre dr., Kelemen Dezső dr., Pap Róbert dr., Reiner Mór dr., Reiniger Jakab, Rósa László dr. Tsztelebéli tszti ügyészek: Ifj. Bokor Pál dr., Erőskövy Dezső dr. Tsztelebéli árva-széki elnök: Kelemen Kálmán. Tsztelebéli főmérnökök: Stelczel Frigyes, Funák Ká-roly, Biró Benő. Tsztelebéli tszti főorvo-sok: Andrassy Ferenc dr., Boross József dr., Cserey Zsigmond dr., Gyuritz Sándor dr., Kovács József dr., Machold Miksa dr. és Rogdon Károly dr. Tsztelebéli kórházi igazgató-főorvosok: Eisenstein Jakab dr., Goldschmidt György dr. Tsztelebéli fő-számvevők: Várady Jenő, Pillich Gyula. Tsztelebéli kórházi főorvos: Bernáth József dr. Tsztelebéli alkapitányok: Ferenczy Má-tyás, László Kálmán, Papp Menyhért dr., Pottyondy Miklós. Tsztelebéli számvevők: Csikós Jenő, Paulovits Márton.

A tsztelebéli tsztviselők nagy része megjelent a közgyűlésen. Ezek is letették a hivatalos esküt, amelynek elhangzása után a főispán a következő szavakkal zárta be a közgyűlést:

— Milyen tisztelt Törvényhatósági bi-zottság! Kimerítve lévén a tárgysorozatunk, indítatva érzem magamat úgy a magam, mint a tsztujítószék tagjai nevében, hogy köszönetet mondjak Kovács János és Gerle Imre dr. bizottsági tag uraknak, akik a mai nap funkcióját magukra vállalni szívesek voltak. Indítatva érzem továbbá magamat arra is, hogy köszönetet mondjak a törvény-hatósági bizottság tagjainak és azaz a ki-vánsággal zárjam be a mai közgyűlést, hogy az az egyetértés, amely e pillanatban e köz-gyűlési teremben honol, maradjon meg á-landó kincséül e város népének. Isten áldása legyen e városban és annak minden lakóján. *(Éljenzés.)*

Ezzel a tsztujító közgyűlés véget ért.

A közgyűlés után Cicatricis Lajos dr. főispán vezetésével kiildöttség kereste föl Lázár György dr. polgármestert. A főispán szíves szavakkal üdvözölte Lázárt egyhan-gu megválasztása alkalmából és fölkerlte a hivatalos eskü letételére. Amikor ez megtör-tént, a polgármester a következő beszédet intézte a kiildöttséghez:

— Mindenekelőtt fogadják legmelegebb köszönetemet, hogy elfáradtak hozzám azért, hogy közöljék velem azt a hírt, mi-szerint Szeged polgármesterévé újból meg-választattam és hogy a hivatalos esküt önök előtt letegyem. Azt a bizalmat, amit a köz-gyűlés részéről már harmadszor tapaszta-lok megnyilvánulni, a magam részéről azzal az ígérettel viszonzom, hogy agyam min-

den gondolata, szívem minden dobbanása, kezem minden tollvonása oda fog irányulni, hogy ez a város hatalmas és erős, annak népe boldog legyen. Én ezuttal, gyöngélke-dő állapotomra való tekintettel programot nem adok. Program az én egész multam, amit a város szolgálatában töltöttem el. Csupán annak a reményemnek adok kifeje-zést, hogy azok az irányelvek, amiket ed-digi programomban lefektettem, a város to-vábbi fejlődésére irányuló munkánkban az önök legteljesebb támogatásával fognak ta-lálkozni a jövőben is.

A tsztelgés után a város ujra válasz-tott tsztikara hálaadó intentiszteletre ment a belvárosi Demeter-templomba.

Amerika háboru előtt.

— A nagy összetűzés Mexikóval. —

(Saját tudósítónktól.) Az Egyesült-Ál-lamok és Mexikó konfliktusa komoly fordulatot vett. A külügyminisztérium táviratot kapott Mexikó városából, amely szerint Huerta azt követeli, hogy az amerikai ha-jóhad az üdvözlő lövésre ugyancsak üdvözlő lövéssel válaszoljon. Bryan államtitkár ez-zel a hírral azonnal fölkereste Wilson elnö-köt, aki éppen golfot játszott. Az elnök azon-nal abbahagyta a játékot és a Fehér Házba ment, ahol a következő választ adta:

— Ha Huerta tábornok nem ad teljes elégtételt és a kiszabott határidőn belül nem üdvözlí az amerikai zászlót, néhány napon belül fegyverrel fogjuk erre kényszeríteni. Hétfőn fölhatalmazást fogok kérni a kon-gresszustól, hogy az amerikai tengerészetet és hadsereget Mexikó ellen használhassam. Huertának vasárnap este hat óráig teljes elégtételt kell adni az Egyesült-Államoknak és el kell rendelnie zászlónk üdvözlését.

Daniels tengerészeti államtitkár, aki Clevelandban tart előadásokat, táviratot ka-pott Washingtonból, amelyben kéri, hogy legyen készen a Washingtonba való vissza-térésre. A távirat szerint Wilson attól fél, hogy a békét nem lesz lehetséges megtar-tani.

Amerikában azt hiszik, hogy ha Huerta ezuttal enged is, a beavatkozás előbb-utóbb elkerülhetetlen lesz. Ha ellenben Huerta nem enged, Wilson a kongresszushoz fordul. A spanyol háboru példája szerint nem fölha-talmazást kér a háborura, vagy valamely különleges intézkedést, hanem csupán hitelt és fehérlapot kér.

Amerika akciója elsősorban Mexikó blo-kálására s a legfontosabb kikötők és vámhi-vatalok megszállására fog irányulni. A szá-razföldi hadsereg alkalmazására csak ké-sőbb kerül a sor. Ebben az esetben Wood Leonhard tábornok, a rangelső tábornok és az amerikai hadsereg vezérkari főnöke lesz a főparancsnok és hír szerint már Texas vá-rosába is rendelték.

A legnagyobb sietséggel tesznek meg minden előkészületet. Egy huszonkét torpe-dónaszádból és két torpedózuzóból alakult hajóraj szombaton parancsot kapott, hogy Pensakolából induljon el. A Mississippi csa-tahajó Pensakolában repülőgépeket vesz föl a fedélzetre.

A Times jelentése szerint Anglia, Né-metország és Amerika nagy erőfeszítéssel mindent megtesz, hogy az európai aldtva-lóknak Mexikóból való menekülését elősegít-se.

Hirdessen a Délmagyarországban!